

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320203280
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:8320203280.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej v právnej veci navrhovateľa A. B. nar. XX.X.XXXX bývajúceho na C. B. C. XX A. D. právne zastúpeného JUDr. Ľudmilou Raffáčovou advokátkou so sídlom AK na Nerudovej ul. č. 6 v Košiciach proti oprávnenej E. B. nar. X.X.XXXX bývajúcej na F. B. C. XXXX/X A. G. právne zastúpenej JUDr. Petrom Gdovinom advokátom so sídlom AK na Kalininovej ul. č. 657 v Humennom v konaní o zníženie výživného o odvolaní oprávnenej proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 28.6.2021 č. k. 20Pc/71/2020-229 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Košice I z 9.1.2023 č. k. 20Pc/71/2020-317 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Súd mení rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 6Pc/1/2017 zo dňa 28.11.2017 v časti týkajúcej sa výživného tak, že určené výživné pre oprávnenú z vyživovacej povinnosti E. B., nar. X.X.XXXX, sumou 600 Eur mesačne sa počnúc dňom 1.10.2020 znižuje na sumu 300 Eur mesačne, ktorá je splatná vždy k 10. dňu v tom ktorom mesiaci.

II. Súd zaväzuje E. B., nar. X.X.XXXX uhradiť A. B., nar. XX.X.XXXX sumu 2 670 Eur z titulu preplatku na výživnom za obdobie od 2.10.2020 do 28.6.2021, a to do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa § 62 ods.1-5 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine a dospel k záveru, že majetkové a finančné pomery sa u navrhovateľa od predchádzajúcej úpravy výživného nezmenili, avšak tie sa zmenili na strane oprávnenej, keď sa zamestnala. Z uvedených dôvodov „novo určil“ výživné pre oprávnenú z vyživovacej povinnosti na sumu 300 Eur mesačne, ktoré je podľa názoru súdu zodpovedajúce a adekvátne. Vychádzal pritom zo zistenia, že navrhovateľ je síce vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 1.7.2007, avšak disponuje finančnou čiastkou cca 300 000 Eur z predaja niekoľkých bytov. Do aktív navrhovateľa zároveň stále patria dva jednoizbové byty, ktorých je vlastníkom, a ktorých hodnota sa v daných lokalitách, kde sa nachádzajú, pohybuje cca vo výške 55 000 Eur za byt, teda spolu 110 000 Eur. Súd neuveril tvrdeniu navrhovateľa, že tieto byty neprenajíma a dospel k záveru, že z prenájmu za jeden byt môže mať cca 400 Eur, teda spolu 800 Eur mesačne za prenájom oboch bytov. Pokiaľ ide o oprávnenú, súd zistil, že je v súčasnosti študentkou 4. ročníka na Fakulte masmediálnej komunikácie Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave. Túto skutočnosť si súd overil z potvrdenia vyššie uvedenej vysokej školy zo dňa 17.9.2020. Oprávnená v súčasnosti

žije v Starej Ľubovni so svojím priateľom, kde uhrádza nájom vo výške 100 Eur mesačne, čo zistil z priložených pokladničných dokladov vo výške po 100 Eur mesačne. Z pracovnej zmluvy oprávnenej súd zistil, že je zamestnaná vo firme GAS Família, a to so základnou mzdou brutto 600 Eur mesačne, ako aj s možnosťou poskytnutia prémie vo výške 150 Eur po splnení požadovaných pracovných povinností, ktoré sú súčasťou pracovnej náplne. Z výpovede oprávnenej zistil, že takúto sumu, ktorá je uvedená v pracovnej zmluve, nikdy neobdržala, pretože kritériá stanovené pri prémiiach nemohla plniť, a to práve z dôvodu korona krízy. Jej príjem sa pohyboval vo výške asi 500 Eur mesačne. Súd sa ďalej oboznámil s jednorazovými platbami, ako sú poplatky za zápis do ďalšieho ročníka štúdia vo výške 20 Eur, poplatok za prihlášku na magisterský stupeň vo výške 25 Eur, ako aj s mesačnými platbami za internát vo výške 50 Eur mesačne. Súd taktiež akceptoval priložené pokladničné doklady na nákup oblečenia, obuvi a šatstva, ako aj liekov a lekárenských doplnkov. Taktiež akceptoval aj sumy vynaložené na stravu zo strany oprávnenej, avšak tak, ako rozporoval aj navrhovateľ, súd neakceptoval nákup alkoholu. Oprávnená svoje mesačné výdavky za stravu vyčíslila približne v hodnote 200 Eur mesačne, a to aj z toho dôvodu, že má intoleranciu na lepok a laktózu. Na oblečenie oprávnená vynakladala približne 100 Eur mesačne, za kaderníka a kozmetiku 50 Eur, ako aj výdavky spojené so športom, a to konkrétne za permanentku vo výške 27 Eur mesačne a športové oblečenie taktiež 20 Eur mesačne. Súd všetky tieto položky akceptoval, avšak pri rozhodovaní vychádzal aj z tej skutočnosti, že je zamestnaná a teda má aj vlastný príjem a zmenili sa finančné možnosti na jej strane. Dospel tiež k záveru, že životná úroveň matky oprávnenej, ktorá zarobí 1.100,- Eur mesačne je podstatne nižšia, než životná úroveň navrhovateľa. Súd zároveň poukázal aj na to, že oprávnená sa zamestnala v záujme zvýšenia svojej životnej úrovne. Teda jej nie je možné vyčítať, že by sa nesnažila zvýšiť si svoju životnú úroveň, na ktorú bola zrejme zvyknutá počas manželského spoluzitia jej rodičov. Preto v rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu vyjadril zásadu úmernosti životnej úrovne dieťaťa a životnej úrovne rodičov, aby aj zvýšené potreby, ktoré možno dieťaťu z príjmu otca poskytnúť, boli zabezpečené výživným určeným v zodpovedajúcej miere.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie oprávnená s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Má za to, že súd prvej inštancie sa dostatočne neriadil zákonnými ustanoveniami týkajúcimi sa riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Namietala, že súd akceptoval výšku mesačných výdavkov navrhovateľa v sume 780 Eur, aj keď ich riadne nepreukázal. Uviedla, že navrhovateľ býva s partnerkou, ktorá má tiež príjem a je povinná podieľať sa na úhradách chodu spoločnej domácnosti. Je pozoruhodné, že navrhovateľ je od júla 2007 neustále vedený ako uchádzač o zamestnanie a nemá žiadny príjem, napriek tomu si vie dovoliť prispievať jej na výživu 600 Eur mesačne a vynakladať na výdavky 780 Eur mesačne. Poprela tvrdenie navrhovateľa, že sumu 75.000,- Eur, ktorú získal za predaj domu v Sokoli použil na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď vyplatil jej matke 80.000,- Eur. V tejto súvislosti poukázala na to, že navrhovateľ v čase predchádzajúcej úpravy výživného disponoval sumou 60.000,-, teda mal dostatok prostriedkov na vyplatenie jej matky. Z predložených kúpnych zmlúv je zrejme, že navrhovateľ predal byty za 354.000,- Eur. Spochybnila, že by navrhovateľ použil z tejto sumy 52.000,- Eur na vyplatenie svojich súrodencov, pretože to nepreukázal. Je presvedčená, že navrhovateľ túto vysokú sumu rozumne investoval tak, aby mu prinášala mesačnú rentu, a aby naďalej mohol uspokojovať svoje životné potreby bez nutnosti hľadať si primerané zamestnanie s pravidelným príjmom. Okrem toho, navrhovateľ vlastnil niekoľko osobných motorových vozidiel, a to zn. Škoda Octavia, BMW a AUDI, pričom v konaní nebolo preukázané ani to, či ich stále vlastní, a ako s nimi naložil. Uviedla, že medzičasom úspešne absolvovala 3. ročník bakalárskeho štúdia na Fakulte masmediálnej komunikácie Univerzity sv. Cyrila a Metoda, a bol jej udelený bakalársky titul. V súčasnosti bola prijatá na dennú formu dvojročného magisterského štúdia študijného programu Manažment v akademickom roku 2021/2022 na Vysokej škole DTI v Dubnici nad Váhom. Náklady na zimný semester 2021/2022 a poplatok za zápis predstavujú spolu čiastku 664 Eur, ktorú musí zaplatiť do 18.9.2021. Náklady na jeden semester sú vo výške 595 Eur. Na podporu svojich tvrdení priložila rozhodnutie č. 21/2021-M/MAN DF DCA a faktúru č. 5122135098. Samotná skutočnosť, že sa počas „medziročníka“ zamestnala za mzdu, ktorá sa prakticky rovná minimálnej mzde, nemožno posudzovať ako takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá by opodstatňovala zníženie výživného na polovicu. Pri jej dvojročnom štúdiu by predstavovali náklady na výživné 14.400,- Eur a od podania návrhu 21.000,- Eur, ktoré pre navrhovateľa nie sú likvidačné a neprimerané so zreteľom na to, že mu z predaja bytov ostala suma 354.000,- Eur a ostali mu aj dva byty v hodnote 110.000,- Eur. Má za to, že má právo podieľať sa na takejto životnej úrovni navrhovateľa.

4. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu oprávnenej uviedol, že odlišný názor oprávnenej vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným. Rozhodnutie podľa neho netrpí žiadnou z väd uvedených v ust. § 365 CSP, ani ust. § 62 ods. 1 CMP. Oprávnená neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať dopad na iný záver súdu o jeho návrhu na zníženie výživného. Poznamenal, že finančné prostriedky, ktoré raz zaplatil na majetkové vyrovnanie matky oprávnenej už nemôžu slúžiť na krytie potrieb oprávnenej. Rovnako to platí aj pre finančné prostriedky poukázané plnorodým a polorodým súrodencom. Uviedol, že po predaji nehnuteľnosti v Sokoli mal na účte 60.000,- Eur, následne na jar 2018, po podpísaní mimosúdnej dohody s matkou oprávnenej, ktorá na súde napadla dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, vyplatil matke oprávnenej 80.000,- Eur. Deklaroval, že si na uspokojenie svojich bytových potrieb zadovážil väčší byt, teda financie, ktoré získal za predaj menších bytov sa pretransformovali do inej nehnuteľnosti, ktorá slúži na bývanie jemu a jeho novej rodine. Poukázal na to, že oprávnenej sa znížili náklady na štúdium, ubudli jej výdavky na cestovné, býva s priateľom a pracuje, čo znamená zmenu dvoch faktorov relevantných pre plnenie výživného. Z odvolania oprávnenej je možné zreteľne usudzovať, že nerozporuje fakt, že nevedie s matkou spoločnú domácnosť a je naďalej zamestnaná.

5. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

6. Konania vo veciach výživného plnoletých osôb sa prejednávajú a rozhodujú podľa § 154 a nasled. zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

9. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

10. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

11. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Odôvodnenie rozsudku má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Zásada voľného hodnotenia dôkazov zakotvená vo vyššie uvedených ustanoveniach neznamená, že by súd vo svojom rozhodovaní mal na výber, ktoré z vykonaných dôkazov vyhodnotí a ktoré nie, alebo o ktoré z vykonaných dôkazov svoje skutkové závery oprie a ktoré opomenie. Súd je povinný vysporiadať sa so všetkým, čo vyšlo v priebehu konania najavo, ak to má vzťah k prejednávanej veci, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a pod. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave, ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Právnym posúdením veci treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu súd vychádzal (prečo pod tieto ustanovenia podriadil zistený skutkový stav) a ako ho prípadne vyložil a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Takéto nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, ktorá je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov a čl. 46 a nasl. Ústavy SR. Okrem porušenia uvedeného práva účastníka konania dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, ktorým sa mu odníma možnosť náležite skutkovo a právne

argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov, táto vada bráni odvolaciemu súdu v jeho preskúmavacej právomoci. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Podľa § 389 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

14. Podľa § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

15. V zmysle tohto citovaného ustanovenia § 78 Zákona o rodine v spojení s ustanovením § 121 CSP, dohody i súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a trvanie dávok, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje prelomenie prekážky res iudicata pri rozsudkoch odsudzujúcich na plnenie v budúcnosti splatných dávok, ktoré sú prípadmi clausula rebus sic stantibus (výhrada, že sa nezmenia podmienky, na základe ktorých súd určil rozsah plnenia). Hmotno-právnou podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná, nesmie byť len dočasná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí preto podrobne skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi. Povinnosťou súdu je predovšetkým podrobne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane oprávneného vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa (detí) v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľno-časovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať a preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase ostatného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo, a to v súvislosti s príjmami rodičov, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu, a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

16. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na zmenu, preto ho podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože nesprávne vec právne posúdil a svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil.

17. Súd prvej inštancie pochybil, ak pri rozhodovaní vôbec neaplikoval právne ustanovenie § 78 Zák. o rodine a znížil výživné bez toho, aby uviedol, na základe akých právnych úvah dospel práve k sume 300 Eur mesačne. Ako je to zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie zohľadnil, že oprávnená si oproti predchádzajúcej právnej úprave výživného bola schopná uspokojovať časť odôvodnených potrieb zo svojho príjmu, ktorý dosahovala v spoločnosti GAS Família, avšak túto skutočnosť nehodnotil v širšom kontexte zisteného skutočného stavu veci. V tomto smere sa vôbec nevysporiadal s tvrdeniami oprávnenej, že si prácu bola nútená nájsť len na preklenie medziročníka, ktorý si musela financovať zo svojho so zreteľom na to, že nespravila jednu skúšku a nebol jej preto udelený bakalársky titul. Z odvolania oprávnenej je zrejmé, že v školskom roku 2021/2022 už pokračuje v dennej forme štúdia magisterského štúdia, o čom predložila potvrdenie. V tejto súvislosti odvolací súd

poukazuje na to, že hmotno-právnu podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom je len taká zmena pomerov, ktorá nie je prechodného charakteru. Skutkový stav pritom z tohto aspektu súdom prvej inštancie nebol náležite skúmaný a hodnotený, a to napriek tomu, že oprávnená po celý čas upozorňovala, že zmena jej pomerov je len prechodného charakteru.

18. Okrem toho, súd prvej inštancie pochybil aj vtedy, ak znížil výživné už od 1.10.2020 ako navrhoval navrhovateľ, pričom si zrejme neuvedomil, že v tomto type konania, je možné znížiť výživné len odo dňa začatia súdneho konania, t.j. v tomto prípade od podania návrhu (§ 77 ods. 1 Zák. o rodine), ktorý navrhovateľ podal dňa 2.10.2020.

19. Prejednávaná vec dostala do takej polohy, v ktorej by náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávania základného dokazovania).

20. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie nezaujal k relevantným tvrdeniam oprávnenej žiadne stanovisko a vôbec neuviedol, na základe akých úvah dospel k sume zníženého výživného, týmto postupom znemožnil účastníkom uskutočňovať im patriace procesné práva, teda relevantne argumentovať v odvolacom konaní, čím došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces a zároveň táto vada bráni odvolaciemu súdu v naplnení jeho preskúmvacej právomoci. Odvolací súd preto musel rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko tieto nedostatky spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci a nepreskúmateľnosti rozsudku nie je možné napraviť v odvolacom konaní.

21. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie odstrániť dôvody zmätočnosti a nepreskúmateľnosti rozsudku, vykonať dokazovanie ohľadom trvania ďalšieho štúdia oprávnenej a aktuálnej skladby jej oprávnených potrieb, prípadne v širšom rozsahu, ak sa ukáže byť potrebným (§ 35 CMP), zistiť, či oprávnená stále pracuje, zmeny pomerov vyhodnotiť podľa § 78 Zák. o rodine v súlade s úvahami, ktoré odvolací súd prezentoval v tomto uznesení, opäť rozhodnúť o návrhu otca na zníženie výživného od dátumu jeho podania a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s § 220 ods. 2 CSP tak, aby úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní, boli spätne preskúmateľné, boli logicky správne a hlavne presvedčivé. Predovšetkým bude úlohou súdu prvej inštancie zaujať stanovisko k tomu, akého charakteru bol medziročník oprávnenej na vysokej škole z hľadiska vyššie citovaných kritérií pre zmenu rozhodnutia a následne vyhodnotiť, či mal na pomery oprávnenej vplyv jej nástup na denné magisterské vysokoškolské štúdium, a ak áno, tak konkretizovať aký, výsledok hodnotenia porovnať s predchádzajúcou súdnou úpravou a následne ho premietnuť do rozhodnutia.

22. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).